

บทที่ 3

อุปกรณ์และวิธีการทดลอง

การทดลองที่ 1 อิทธิพลของปริมาณสารสกัดจากยอดถั่นพันธุ์สูงรายที่มีต่อการวิเคราะห์ปริมาณสารคด้ายโซโยไคนินโดยวิธี Soybean Hypocotyl Bioassay (SHB)

วัตถุประสงค์ เพื่อหาปริมาณสารสกัดที่พอเพียงที่จะทำให้อยู่ในช่วง linear ของกราฟมาตรฐาน

การวางแผนการทดลอง

วางแผนการทดลองแบบสุ่มสมบูรณ์ มี 4 วิธีการ คือ ปริมาณสารสกัด 0.5 , 1 , 2 และ 4 กรัมส่วนทำการทดลอง 6 ชั้้า โดย 1 หน่วยการทดลองคือ Soybean hypocotyl 6 ชิ้น แต่ละชิ้นยาว 1 มิลลิเมตร

วิธีการวิจัย

การเก็บตัวอย่าง การสกัด การแยกส่วน การทำให้บริสุทธิ์ และทำ bioassay ตามแบบของโรจน์รัฐ (2539) และครุฑี (2539) ดังนี้

1. การเก็บตัวอย่าง เก็บตัวอย่างโดยตัดยอดถั่นที่มีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง (รัศมีโคนกิ่ง) 0.3-0.4 เซนติเมตร ยาว 10 เซนติเมตร จำนวน 25 ยอดเป็นหนึ่งตัวอย่าง ใส่ถุงพลาสติกมัดปากถุงแล้ว แขวนในกระติกน้ำแข็ง แล้วนำไปสกัดในข้อต่อไป

2. การสกัดตัวอย่าง นำตัวอย่างแต่ละถุงมาบดให้ละเอียดด้วยเครื่องบด (blender) จากนั้นนำไปแช่ตู้เย็น -30 องศาเซลเซียสเพื่อรอการวิเคราะห์ต่อไป ชั่วหน้าหักตัวอย่างส่วนให้ได้ประมาณ 20 กรัมต่อ 1 ตัวอย่างด้วยเครื่องชั่งละเอียด (analytical balance) จากนั้นนำตัวอย่างที่บดแล้วใส่ใน erlenmayer flask ขนาด 500 มล เติมเอทานอล 80% ในอัตราส่วน 1 กรัมต่อเอทานอล 10 มล เช่นสารละลายให้สมกัน ปิดปากขวดด้วยถุงพลาสติกรัดยาง แล้วนำไปเก็บในตู้เย็นที่อุณหภูมิ 4 องศาเซลเซียส เป็นเวลาประมาณ 17 ชั่วโมง จากนั้นนำมากรองด้วยกระดาษกรอง Whatman เบอร์ 1 แล้วนำสารละลายที่กรองได้ไปลดปริมาตรด้วยเครื่องระเหยความดันต่ำ (vacuum rotary evaporator) ในสภาพสูญญากาศที่ 600 mmHg อุณหภูมิ 45 องศาเซลเซียสจนเหลือปริมาตร 50 มิลลิลิตร จากนั้นปรับ pH ให้ได้ 2.5 ด้วย HCl 6 N

3. การแยกส่วน นำสารละลายที่ปรับ pH แล้วมาแยกส่วนโดยใช้ ethyl acetate เท้มข้น (โดยใช้อัตราส่วน ตัวอย่างส่วน 1 กรัม : ethyl acetate 1.5 มิลลิลิตร) ด้วย separatory funnel เน่าสารละลายให้

เข้ากันได้ดีทั้งที่ไว้ในสารละลายแยกชั้น ให้แยกเอาส่วนล่างซึ่งเป็นสารที่ละลายในน้ำ (water phase) นำไปใช้ในการวิเคราะห์ต่อไป

4. การทำให้บริสุทธิ์

4.1 การกำจัดสิ่งเสื่อมและสารขับยังการเจริญเติบโต นำสารละลายส่วน water phase (เที่ยงเท่าน้ำหนักสด 20 กรัม) ผ่านลงใน column ชั้นบรรจุ Dowex 50 W เรซิน (ขนาด 50-100 mesh) column ที่ใช้คือ burette ขนาด 1x25 เซนติเมตร (เด็นผ่าศูนย์กลาง x ความยาว) ความสูงของ Dowex 50 W เรซิน ชั้นบรรจุใน burette ประมาณ 20 เซนติเมตร การบรรจุ Dowex 50 W เรซิน ใส่ใน burette นี้ ต้องแซ่ Dowex 50 W เรซินในน้ำกลั่นประมาณ 20 นาที เพื่อให้ Dowex 50 W เรซิน ขยายตัวเต็มที่ก่อน จึงบรรจุลงใน burette จากนั้นล้าง column ด้วยน้ำกลั่นประมาณ 100 มิลลิลิตร แล้วจึงผ่านสารละลาย ส่วน water phase ลงใน column ครั้งละ 10 มิลลิลิตร ปล่อยให้สารละลายไหลผ่าน column ในอัตราเร็ว ประมาณ 2 มิลลิลิตรต่อนาที เมื่อสารละลายลดระดับลงจนใกล้จะถึงผิวน้ำของเรซินแล้ว เริ่มล้างด้วย น้ำกลั่น 20 มิลลิลิตรในอัตราเร็วเดียวกัน เมื่อน้ำกลั่นลดระดับใกล้ถึงผิวน้ำของเรซินหมด 70% Lab grade 20 มิลลิลิตรและปรับให้มีการไหลผ่าน column ในอัตราเดียวกัน เมื่ออุณหภูมอลดระดับใกล้ถึงผิว เรซิน เติมน้ำกลั่น 10 มิลลิลิตร ล้างในอัตราเร็วเดียวกัน สารละลายทั้งหมดที่ไหลออกมานี้ทั้งไป จากนั้นเติมน้ำกลั่น 20 มิลลิลิตร แล้วปล่อยให้ระบุในอัตราเร็วประมาณ 0.5 มิลลิลิตรต่อนาที (เนื่องจากจะเกิดความร้อนมากจนเตือดถ้าปล่อยให้ระบุเร็วเกินไป) เก็บสารละลายที่ผ่านออกมามีอัตรา ด้วย NH₄OH 5 N AR grade 20 มิลลิลิตร แล้วปล่อยให้ระบุในอัตราเร็วประมาณ 40 มิลลิลิตร จากนั้nl้าง column (เพื่อใช้ใหม่ (เพื่อผ่าน water phase ครั้งต่อไป) โดยเติมด้วยกรด HCl 2 N AR grade ประมาณ 20 มิลลิลิตร ปล่อยให้กรดผ่าน column ในอัตรา 2 มิลลิลิตรต่อนาที เมื่อกรดลดระดับลงจนใกล้จะถึงผิวน้ำของเรซินแล้วเติมน้ำกลั่นที่ละ 20 มิลลิลิตรจนครบ 100 มิลลิลิตร ปล่อยให้ไหลในอัตรา 2 มิลลิลิตรต่อนาที

4.2 นำสารละลายที่เหลือในข้อ 3 มาทำให้บริสุทธิ์ โดยวิธีการเดียวกับข้อ 4.1

4.3 นำสารละลายที่เก็บได้มารวมกัน จากนั้นนำไปลดปริมาตรด้วยเครื่องระเหยความ ดันต่ำ (vacuum rotary evaporator) ในสภาพสูญญากาศที่ 600 mmHg ที่อุณหภูมิ 45 องศาเซลเซียส ให้ เหลือสารละลายเพียงเล็กน้อย (น้อยกว่า 1 มิลลิลิตร) จากนั้นคัดสารละลายที่เหลือภายในขวดเหยด้วย graduate pipette 1 มิลลิลิตร แล้วล้างสารละลายที่ติดในขวดเหยดด้วยอุทานอัต 80% ที่ละน้อย แล้ว คูดด้วย graduate pipette พยายามล้างสารละลายออกจากขวดให้ได้มากที่สุดจนได้ปริมาตร 1 มิลลิลิตร เพื่อนำไปทำ Paper chromatography ต่อไป

- ในขั้นตอนนี้ใช้トイไคนินท่อสูญใน water phase เมื่อผ่าน column แล้ว トイไคนินจะถูกดูดซึ้งอยู่ที่ Dowex 50 W resin ซึ่งเป็น cation exchange resin ส่วน hormone หรือ inhibitor ตัวอื่นๆ จะไม่ถูกดูดซึ้งที่ Dowex resin ดังนั้นจะเหลือเฉพาะสารคล้ายトイไคนินและสารที่เป็น cation ออย และสารคล้ายトイไคนินจะถูกชะล้าง (ล้าง) ออกมากว่า NH_4OH 5 N ปริมาตร 20 มิลลิลิตร และล้างด้วยน้ำกลั่น 20 มิลลิลิตร ให้เก็บสารละลาย 40 มิลลิลิตรนี้ไว้เพื่อวิเคราะห์ขั้นตอนต่อไป

4.4 การทำ Paper chromatography เตรียมแผ่นโคมาร์โตแกรมโดยใช้กระดาษของ Whatman เปอร์ 1 ขนาด 9×28 เซนติเมตร ดูสารละลายที่ได้จากข้อ 4.3 จำนวน 200, 100, 50 และ 25 ไม้ໂຄລິຕຣ (ซึ่งเทียบเท่าด้วยกรัมสด 4, 2, 1 และ 0.5 กรัมสด) แล้วใช้หลอดแก้วแคปปิลารีดูดสารละลายมา strip เป็นแนวยาวบนกระดาษโคมาร์โตแกรมห่างจากด้านล่างประมาณ 2 เซนติเมตร แล้วทำให้แห้งโดยใช้เครื่องเป่าลม หลังจากนั้น strip สารละลายซึ่งกวนว่าจะหมดสารตัวอย่าง (ทุกครั้งที่ strip ที่ต้องเปลี่ยนให้แห้ง) แล้วนำไปจุ่มใน solvent chamber ซึ่งประกอบด้วย Isopropanol (AR grade) 99.7% : NH_4OH (AR grade) 25% : H_2O (อัตรา 10 : 1 : 1 โดยปริมาตร) ให้แยกสารอยู่หนึ่งตัวทำละลาย ทั้งไว้จนตัวทำละลายเคลื่อนที่ไปได้ระยะ solvent front ประมาณ 18 เซนติเมตร (วัดจากรอย strip) ใช้เวลาประมาณ 8 ชั่วโมง หากนั่นนำไปดึงให้แห้งแล้วแบ่งแผ่นโคมาร์โตแกรมออกเป็น 10 ส่วนเท่าๆ กันเป็น R_f 0.1-10 (ซึ่งเป็นส่วนที่อยู่หนึ่งบนสารจนถึงระยะ solvent front) นำ R_f ที่ 0.1, 0.6 – 0.9 ซึ่งเป็น R_f ที่พับ activity ของトイไคนินในยอดลินจี (ครุฑี, 2539) มาตัดเป็นชิ้นเล็กๆ ใส่ในขวดยาพิเศษขนาด 20 มิลลิลิตร เพื่อใช้ในขั้นตอนต่อไป

5. การทำ Soybean Hypocotyl Bioassay (SHB) (ทำในสภากาแฟปลอดเชื้อ)

5.1 คัดเลือกเมล็ดชั่วหน้าอ่อนที่มีขนาดใกล้เคียงกันประมาณ 40 เมล็ด นำมาฆ่าเชื้อโดยใส่ลงใน erlenmayer flask ขนาด 250 มิลลิลิตร ซึ่งมีสารละลาย chlorox 10% แข่เมล็ดโดยเบี่ยงแต่ติดติดเวลาเป็นเวลา 15 นาที จากนั้นล้าง 5 ครั้งด้วยน้ำก้อนลับที่น้ำฆ่าเชื้อแล้ว (ทำในสภากาแฟปลอดเชื้อ)

5.2 เตรียมอาหารร้อนซึ่งมีส่วนประกอบของน้ำตาล (sucrose) : ร้อนลงในอัตราส่วน 3 : 1 ปริมาตร 500 มิลลิลิตร เทไส้หลอดแก้วขนาดเดือนผ่าสูญญากาศ 2.4 เซนติเมตร ยาว 15 เซนติเมตร หลอดจะประมาณ 10 มิลลิลิตร ปิดปากหลอดด้วยพลาสติก PP (Polypopylene) รัดด้วยยางใช้กระดาษขนาด 7.5×7.5 เซนติเมตร ปิดแล้วรัดด้วยยางอีกชั้นหนึ่ง นำไปปั่นจนมีเชื้อโดยไอล้อกาศก่อนเป็นเวลา 20 นาที แล้วจึงนึ่งที่ความดันประมาณ 15 ปอนด์/ตารางนิวเerner เวลา 20 นาที

5.3 นำเมล็ดชั่วหน้าอ่อนที่ 5.1 มาพำนัชในหลอดทดลองขนาด 2.4×15 เซนติเมตรที่มีอาหารร้อนอยู่ในสภากาแฟปลอดเชื้อ แล้วนำไปไว้ในที่มีอุณหภูมิ 28 ± 2 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 7 วัน hypocotyl จะยาวประมาณ 12 เซนติเมตร (วัดจากใต้ใบเลี้ยงจนถึงจุดที่เกิดรากเป็นจุดแรก)

5.4 เตรียมอาหารรุ่นตามสูตรอาหารของ Miller (1961) โดยแต่ละขวดเติมอาหารประมาณ 10 มิลลิลิตร หลังจากนั้นใส่กระดาษ chromatogram R_f 0.1 , 0.6-0.9 ซึ่งตัดเป็นชิ้นเล็กๆ นำขวดที่มีอาหารและแผ่นโคมาราโถแกร์มที่ตัดเป็นชิ้นเล็กๆ ปิดปากขวดด้วยแผ่นพลาสติก PP รัดด้วยยาง แล้วนำไปน้ำไปน้ำแข็งเชือโดยไอล์ฟองอากาศเป็นเวลา 5 นาที แล้วจึงนึ่งที่ความดันประมาณ 15 บอนด์ ต่อตารางนิวต์ เป็นเวลา 20 นาที ปล่อยให้ความดันลดลงเองจนเท่ากับภายนอกจึงปิดหม้อนั่ง จากนั้นทิ้งไว้ให้เย็น เพื่อจะนำไปใช้ในข้อต่อไป

5.5 นำ hypocotyl ออกมาจากหลอดทดลองในตู้ Laminar air flow โดยปีค่าพลาสติกแล้วลุณปากหลอดที่ตะเกียงยอดกอ肖ล์ แล้วใช้ปากคีบที่เพาผ่าเชือแล้ว คีบ hypocotyl ออกมาตัดใน petridish โดยใช้ใบมีดเบอร์ 15 ที่เพาผ่าเชือแล้ว ตัดเอาส่วนที่เป็นใบเลี้ยงและส่วนรากทิ้งไปแล้วตัด hypocotyl เป็นชิ้นๆ ยาวชิ้นละ 1 มิลลิเมตร ใช้ปากคีบที่เพาผ่าเชือแล้วคีบ hypocotyl ที่ตัดแล้วใส่ลงในขวดอาหารที่มีแผ่นโคมาราโถแกร์ม ขวดละ 6 ชิ้น โดยเลือก hypocotyl ทึ้งจากส่วนที่ใกล้กับบริเวณใบเลี้ยงหรือส่วนที่ใกล้กับบริเวณรากให้เหลือกันไปในแต่ละขวด เพื่อจะเป็นการลด CV. ของงานทดลอง ลุณปากขวดด้วยตะเกียงยอดกอ肖ล์ ก่อนปิดปากขวดด้วยแผ่นพลาสติก PP รัดด้วยยาง นำออกไปบ่มในตู้ควบคุมการเรซิญเดินไฟที่อุณหภูมิ 28 ± 2 องศาเซลเซียส ภายใต้แสงจากหลอดฟลูออเรสเซนต์ที่มีความเข้มแสงประมาณ 1000 ลักซ์ เป็นเวลา 13 วัน แล้วจึงนำออกมาซึ่งน้ำหนักสด

6. การทำกราฟมาตรฐาน เตรียมสารละลายไคเนตินความเข้มข้น 10^{-2} , 10^{-3} , 10^{-4} และ 10^{-5} สตูล ใส่ลงในอาหารรุ่นสูตร Miller (1961) แล้วปิดปากขวดด้วยพลาสติก PP รัดด้วยยาง นำไปน้ำแข็งเชือโดยไอล์ฟองอากาศเป็นเวลา 5 นาที ที่ความดันประมาณ 15 บอนด์/ตารางนิวต์ เป็นเวลา 20 นาที ปล่อยให้ความดันลดลงจนเท่ากับภายนอกจึงปิดหม้อนั่ง แล้วเลี้ยง hypocotyl ตามวิธีการในข้อ 5.5

การบันทึกผล

1. บันทึกน้ำหนักสดของ hypocotyl เมื่ออายุบ่ม 13 วัน มีหน่วยเป็น กรัม/hypocotyl 6 ชิ้น
2. คำนวณหาปริมาณสารคล้ายไไซโตไคนิน จากกราฟมาตรฐานมีหน่วยเป็น mg kinetin equivalent/g fresh weight
3. วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรม Statistix 3.5 ของ NH analytical software โดยวิเคราะห์ test of AOV , LSD , Polynomial contrast , CV. , Linear regression และ correlation

การทดลองที่ 2 การเปลี่ยนแปลงปริมาณสารคล้ายไชโตกะนินในช่วงก่อนการแตกใบอ่อนของยอดลิ้นจี่พันธุ์ชงหวาย

วัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาการเปลี่ยนแปลงปริมาณสารคล้ายไชโตกะนินในช่วงก่อนการแตกใบอ่อนของยอดลิ้นจี่พันธุ์ชงหวาย

การวางแผนการทดลอง วางแผนการทดลองแบบสุ่มในบล็อกอย่างสมบูรณ์ มี 5 วิธีการ คือ จำนวนสับปด้าห์ก่อนการแตกใบอ่อน 0 , 2 , 4 , 6 และ 8 สับปด้าห์ ตามลำดับ ทำการทดลอง 7 ชั้้าโดย 1 หน่วยการทดลองคือต้นลิ้นจี่ 1 ต้น

วิธีการวิจัย

1. การเก็บตัวอย่าง ใช้วิธีการเช่นเดียวกับการทดลองที่ 1 ข้อ 1
2. การสักดัดตัวอย่าง ใช้วิธีการเช่นเดียวกับการทดลองที่ 1 ข้อ 2
3. การทำให้บริสุทธิ์ ใช้วิธีการเช่นเดียวกับการทดลองที่ 1 ข้อ 4
4. การทำ Paper chromatography นำสารที่สักดัดจากยอดลิ้นจี่ในข้อ 3 ซึ่งลดปริมาตรลงเหลือ 1 มิลลิลิตรต่อตัวอย่าง (เทียนเท่าน้ำหนักสด 20 กรัม) มาทำ paper chromatography โดยใช้ไมโครปีเปต ดูดสารสักดัดจากยอดลิ้นจี่มา 200 ไมโครลิตร (เทียนเท่าน้ำหนักสด 40 กรัม) ใส่ลงในหลอด micro tube แล้วปิดบิดเช่นเดียวกับการทดลองที่ 1 ข้อ 4.4 เมื่อได้แผ่นโคมาราโtopic chromatogram แล้วตัดแผ่น โคมารา topic chromatogram เผพะ R_f ที่ 0.1 และ 0.6-0.9 ซึ่งเป็น R_f ที่พบ activity ของไชโตกะนินในยอดลิ้นจี่ (ครุฑี, 2539) แล้วนำไปหาปริมาณสารคล้ายไชโตกะนินโดยวิธี Soybean Hypocotyl Bioassay ตามแบบของครุฑี (2539)
5. การหาปริมาณ ใช้วิธีการ SHB เช่นเดียวกับการทดลองที่ 1 ข้อ 5.1-5.5
6. การทำกราฟมาตราฐาน ใช้วิธีการเช่นเดียวกับการทดลองที่ 1 ข้อ 6

การบันทึกผล

1. บันทึกน้ำหนักสดของ hypocotyl เมื่ออายุบ่ม 13 วัน มีหน่วยเป็น กรัม/hypocotyl 6 ชิ้น
2. คำนวณหาปริมาณสารคล้ายไชโตกะนิน จากกราฟมาตราฐานมีหน่วยเป็น mg kinetin equivalent/g fresh weight
3. วิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรม Statistix 3.5 ของ NH analytical software โดยวิเคราะห์ test of AOV , LSD , Polynomial contrast , CV. , Linear regression และ correlation

การทดลองที่ 3 อิทธิพลของระยะเวลาในการเก็บรักษาอุดลินจีที่มีต่อการวิเคราะห์ปริมาณสารคล้ำไชโトイคินินโดยวิธี Soybean Hypocotyl Bioassay

วัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาอิทธิพลของระยะเวลาในการเก็บรักษาอุดลินจีที่มีต่อการวิเคราะห์ปริมาณสารคล้ำไชโトイคินินโดยวิธี Soybean Hypocotyl Bioassay

การวางแผนการทดลอง

วางแผนการทดลองแบบสุ่มสมบูรณ์ มี 4 วิธีการ คือ ระยะเวลาในการเก็บรักษาตัวอย่างพืชคือ อุดลินจีทันที่สูงสุดที่อุณหภูมิ -30 องศาเซลเซียส ก่อนนำมาวิเคราะห์ปริมาณสารคล้ำไชโトイคินิน คือ 1 เดือน , 2 เดือน , 3 เดือน และ 4 ชั่วโมง หลังจากเก็บตัวอย่างโดยไม่แช่เย็น ทำ 1 ช้า โดย 1 หน่วยการทดลองคือ soybean hypocotyl 8 ชิ้น แต่ละชิ้นยาว 1 มิลลิเมตร

วิธีการวิจัย

1. การเก็บตัวอย่าง ใช้วิธีการเดียวกับการทดลองที่ 1 ข้อ 1
2. การสกัดตัวอย่าง หลังจากบดตัวอย่างด้วยเครื่อง blender แล้วจึงนำตัวอย่างไปแช่ตู้เย็นที่อุณหภูมิ -30 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 1 , 2 , 3 เดือน และ 4 ชั่วโมงหลังเก็บตัวอย่างโดยไม่ต้องแช่เย็น
3. การแยกส่วน ใช้วิธีการเช่นเดียวกับการทดลองที่ 1 ข้อ 3
4. การทำให้บริสุทธิ์ ใช้วิธีการเช่นเดียวกับการทดลองที่ 1 ข้อ 4 แต่ในข้อ 4.4 ซึ่งทำ Paper chromatogram ให้ใช้ไมโครปีเพตคูตสารสกัดจากอุดลินจีจำนวน 100 ไมโครลิตร (เทียบเท่าน้ำหนักสด 2 กรัมสตด) นอกจากนั้นให้ปฏิบัติเหมือนกันตลอดข้อ 4.4
5. การทำ bioassay ใช้วิธีการเช่นเดียวกับการทดลองที่ 1 ข้อ 5.1-5.5 เพียงแต่จำนวนของ hypocotyl ที่ใช้ต่อ 1 หน่วยการทดลองจะให้ 8 ชิ้น ซึ่งทำให้มีค่า CV. ที่ต่ำพอเหมาะสม (ชัยวัฒน์, 2542)
6. การทำกราฟมาตราฐาน ใช้วิธีการเช่นเดียวกับการทดลองที่ 1 ข้อ 6

การบันทึกผล

1. บันทึกน้ำหนักสดของ hypocotyl 8 ชิ้น (มีหน่วยเป็นกรัม) เมื่ออายุนับ 13 วัน
2. คำนวนหาปริมาณสารคล้ำไชโトイคินิน จากกราฟมาตราฐานมีหน่วยเป็น mg kinetin equivalent/g fresh weight
3. วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรม Statistix 3.5 ของ NH analytical software โดยวิเคราะห์ test of AOV , LSD , Polynomial contrast , CV. , Linear regression และ correlation

สถานที่ทำการวิจัย

1. สวนสองแสตน ดอยปุ่ย อ. เมือง จ. เชียงใหม่
2. ห้องปฏิบัติการภาควิชาพืชสวน คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ระยะเวลาที่ทำการทดลอง

เดือน ตุลาคม 2539 ถึง มกราคม 2541